

Мария Илиева
Сред миражи

Сред миражи...
Фалшиви оазиси,
като камила пред палмите стоя.
Трепти жега над пясъка.
Пустинните мисли са змии,
пълзящи към мене пресъхнали.
От копнеж, във устата горчи.
Ти ли си извора?
Небрежно небето мълчи.
Търся влажният полъх
в очите ти.
И жадувам за дъжд.
И лъжи.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10122>]